

Deze verordening is gebaseerd op de 'model-Afstemmingsverordening Participatiewet, IOAW en IOAZ' zoals op 23 mei 2014 beschikbaar gesteld door de VNG. Daar waar de modelverordening een keuzemogelijkheid gaf om te kiezen voor een bepaalde variant wordt dat hieronder toegelicht.

Artikel 3 Horen van belanghebbende

Lid 2 is als facultatief aangemerkt. Het college is niet verplicht belanghebbende in het kader van het onderzoek te horen alvorens een verlaging kan worden toegepast. Het betreft namelijk een beslissing ten aanzien van een financiële aanspraak en die zijn op grond van artikel 4:2 Awb uitgezonderd van de hoorplicht bij de voorbereiding van een besluit. Het kan echter de zorgvuldigheid van het besluit ten goede komen als belanghebbende wel wordt gehoord.

Artikel 4 Afzien van verlaging

In het eerste lid, onderdeel b, moet de 'verjaringsstermijn' ingevuld worden. Er is voor een termijn van drie jaar gekozen. Daarmee wordt aangesloten bij de vervalttermijn zoals genoemd in artikel 5:45 lid 2 Awb. Op grond van dat artikellid vervalt de bevoegdheid tot het opleggen van een bestuurlijke boete drie jaar nadat de overtreding heeft plaatsgevonden. Dit geldt voor bestuurlijke boetes van € 340 of lager. Deze verjaringsstermijn laat overigens onverlet dat het vanuit het oogpunt van effectiviteit 'lik op stuk', nastrevenswaardig is zo spoedig mogelijk een verlaging op te leggen nadat de gedraging heeft plaatsgevonden. Dat heeft bovendien als voordeel dat een uitkeringsgerechtigde niet te lang in onzekerheid wordt gehouden over de vraag of de gemeente overgaat tot het opleggen van een verlaging.

Artikel 5 Ingangsdatum en tijdvak van een verlaging

Het opleggen van een verlaging vindt plaats door het verlagen van de uitkering. Er is voor gekozen de verlaging van de uitkering op de volgende manier toe te passen:

1. met terugwerkende kracht, door middel van herziening van de uitkering, of
2. naar de toekomst toe, door de verlaging uit te voeren op de nieuwe uitkering.

Deze twee manieren zijn als facultatieve artikelleden opgenomen in artikel 5. Voor overname van het eerste lid spreekt dat het niet altijd mogelijk is om een lopende uitkering af te stemmen. In die gevallen kan de verlaging met terugwerkende kracht van pas komen.

Als een verlaging niet of niet geheel ten uitvoer kan worden gelegd als gevolg van de beëindiging of intrekking van de uitkering, is het handig om ook de mogelijkheid achter de hand te hebben om de verlaging of dat deel van de verlaging dat nog niet is uitgevoerd, alsnog op te leggen als belanghebbende binnen een bepaalde termijn na beëindiging van de uitkering opnieuw een uitkering op grond van de wet ontvangt. Deze mogelijkheid wordt gecreëerd door overname van het tweede lid.

Artikel 7 Gedragingen participatie

Volgens artikel 9 lid 1 onderdeel b Participatiewet is een persoon verplicht gebruik te maken van een door het college aangeboden voorziening, waaronder begrepen sociale activering, gericht op arbeidsinschakeling, evenals mee te werken aan een onderzoek naar zijn mogelijkheden tot arbeidsinschakeling en mee te werken aan het opstellen, uitvoeren en evalueren van een plan van aanpak. Enkele van deze gedragingen worden afgestemd conform artikel 18 lid 4 Participatiewet, andere gedragingen kunnen als maatregelwaardige gedraging zijn omschreven in de afstemmingsverordening. Op die grond is afstemmen in dergelijke situaties dus toch mogelijk.

Artikel 9 Hoogte en duur van de verlaging

Het uitwerken van dit artikel kan op veel manieren. Bij het opstellen van deze verordening is gekozen voor percentages en termijnen die het beste aansluiten bij de bestaande verordening.

Artikel 10 Duur verlaging bij schending geüniformeerde arbeidsverplichting

De eerste keer dat het college een verwijtbaar niet naleven van een geüniformeerde arbeidsverplichting vaststelt, bedraagt de verlaging honderd procent van de bijstandsnorm gedurende een bij deze verordening vastgestelde periode van ten minste een maand en ten hoogste drie maanden (artikel 18, lid 5 eerste volzin Participatiewet).

Bij het bepalen van de duur moet verder rekening worden gehouden met artikel 18 lid 6 Participatiewet. Daarin is bepaald dat in geval van recidive de periode van de verlaging in ieder geval

langer moet zijn dan de op grond van artikel 18, lid 5 Participatiewet vastgestelde periode van verlaging en ten hoogste drie maanden. Als in dit artikel voor sanctionering van een eerste gedraging wordt gekozen voor een periode van drie maanden, kan bij recidive niet worden voldaan aan wat is bepaald in artikel 18, lid 6 Participatiewet. Immers, de duur van de verlaging kan dan niet langer zijn dan de duur van de verlaging bij de eerste schending.

Artikel 12 Tekortschietend besef van verantwoordelijkheid

Het percentage van de verlaging en het aantal maanden waarover de verlaging wordt opgelegd is ter bepaling aan de gemeenteraad. Hierbij is het mogelijk om diverse benadelingsbedragen te onderscheiden en te variëren in de hoogte en duur van de verlaging per categorie benadelingsbedrag. In de modelverordening worden enkele suggesties gedaan; het betreft een mild regime. Dit regime sluit ook het beste aan bij de huidige afstemmingsverordening.

Artikel 13 Zeer ernstige misdragingen

In de modelverordening zijn twee varianten uitgewerkt. Het verschil zit er vooral in dat bij variant twee meer gedetailleerd soorten 'zeer ernstige misdragingen' worden benoemd. Risico bij deze aanpak is dat een gedraging die niet in de verordening wordt beschreven, in beginsel niet kan worden gesanctioneerd. Om deze reden is er gekozen voor de eerste variant en de daarin genoemde percentages en periode.

Artikel 16 Recidive

Het is mogelijk om in het eerste en tweede lid "eenzelfde verwijtbare gedraging" te vervangen door "een verwijtbare gedraging als bedoeld in voornoemde artikelen". In dat geval telt schending van een andere verplichting wel mee voor recidive. Dit kan leiden tot disproportionele afstemming omdat de duur of de hoogte van de oorspronkelijke afstemming wordt verhoogd ondanks dat sprake is van een andere gedraging. In het derde lid moet voorts de duur van de verlaging worden bepaald. Dit moet een langere duur zijn dan bij artikel 10, maar ten hoogste drie maanden (artikel 18 lid 6 Participatiewet).